

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.111 din 14 iunie 2012

Privind solutionarea contestatiei formulate de catre dna x cu domiciliul în localitatea x str. x nr. x, judetul Ilfov, înregistrata la D.G.F.P. Salaj sub nr. x din Directia Generala a Finanțelor Publice a judetului Salaj a fost înștiintata de catre Activitatea de Inspectie Fiscala, prin adresa nr. x din x cu privire la contestatia formulata de catre dna x împotriva Deciziilor de impunere nr. x si nr x din x.

Contestatia a fost înregistrata la Activitatea de Inspectie Fiscala sub numarul x din 24.02.2012, fiind formulata în termen si semnata de catre dna x.

Constatand ca în speta sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin. (1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare D.G.F.P. Salaj este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. Dna x formuleaza contestatie împotriva obligatiilor fiscale stabilite suplimentar prin Deciziile de impunere nr. x si nrxB din 20.01.2012 emise în baza Raportului de inspectie fiscala din data x înregistrat la AIF sub nr.x din data de x solicitând anularea acestora având în vedere faptul că atât actele administrative fiscale cât si raportul de inspectie fiscală care le însoțeste sunt afectate de nulitate deoarece la data începerii controlului sediul fiscal al contribuabilului nu apărea înregistrat ca atare în jurisdicția fiscală a DGFP Sălaj.

Pe fond contribuabila contestă actul administrativ fiscal si raportul de inspectie fiscală având în vedere următoarele:

In legătură cu taxa pe valoarea adăugată

In anul 2009 în calitate de PFA x –traducător autorizat a achizitionat un imobil, conform contractului de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. x. In baza facturii seria CG nr. xx din x emisă de către vânzător a înregistrat TVA deductibilă în sumă de x lei.

In Cadrul Termenilor de Referință la contractul nr. x cu beneficiarul x x-Filiala România SRL, societate având sediul în Bucuresti, la clauza 1 lit.d în mod expres se specifică faptul că ativitatea de traducere se va efectua integral în zona orasului Bucuresti, la imobilul indicat de x-traducător autorizat si anume în imobilul situat în strada x nr. x, x, x judetul Ilfov.

Organele fiscale au interpretat această sumă ca fiind nedeductibilă argumentând că la aceeasi adresă figurează si domiciliul personal înscris în cartea de identitate. Mai mult au considerat că nu este deductibilă nici TVA aferentă utilităților. Ulterior analizând clauzele contractului cu beneficiarul autoritățile au ajustat suma calculată acceptând deducerea unui procent de 50%, în ceea ce privește utilitățile.

La această sumă stabilită suplimentar s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei până la data de 20.01.2012.

Referitor la constatările organului de inspectie fiscală contestatara arată că indiferent unde se află sediul declarat al unei persoane, atâta timp cât achiziția imobilului a fost realizată în scopul obținerii de venituri consideră că el reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece a fost făcută în scopul obținerii de venituri.

De asemenea consideră că, chiar dacă se poate interpreta că el este utilizat parțial în scop personal principiul proporției acceptat de către autorități trebuie extins asupra tuturor tranzacțiilor aferente imobilului, respectiv la momentul înregistrării imobilului în contabilitate, atât din punct de vedere al TVA cât și al impozitului pe venit.

Legat de procentul acceptat consideră că nivelul de 50% a fost stabilit în mod arbitrar. În mod faptic întreaga suprafață a parterului precum și anumite spații tehnice, de acces, garaj, etc., sunt folosite pentru activitatea de traducere și adaptate acestui scop, procentul de 54,9% fiind unul adecvat calculat pe baza suprafețelor prevăzute în schițele tehnice ale imobilului.

În legătură cu impozitul pe venit

Achiziția imobilului a fost înregistrată în evidența contabilă în partidă simplă la plăți în sumă de x lei conform contractului de vânzare-cumpărare cu încheierea de autentificare nr. x.

Organele fiscale au interpretat această sumă ca fiind nedeductibilă din punct de vedere al impozitului pe venit argumentând că la aceeași adresă în orasul x județul Ilfov strada x nr. x cart. x figurează și domiciliul persoanei înscris în cartea de identitate.

De asemenea au fost recalculated și alte cheltuieli aferente acestei tranzacții ca fiind nedeductibile, respectiv servicii notariale, impozit local, tva precum și costurile cu utilitățile. Ulterior analizând clauzele contractului cu beneficiarul, autoritățile au ajustat suma calculată, acceptând deducerea unui procent de 50% însă numai în ceea ce privește utilitățile.

Referitor la constatările organului de inspectie fiscală contestatara arată că indiferent unde se află sediul declarat al unei persoane, atâta timp cât achiziția imobilului a fost realizată în scopul obținerii de venituri consideră că el reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece a fost făcută în scopul obținerii de venituri.

În documentul numit "Termeni de referință" emis la data de 27.02.2009, prin adresa x nr. 119/27.02.20x09 document parte integrantă a contractului de prestări servicii între x PFA și lx se specifică în mod foarte clar modul în care se va derula activitatea de traduceri, locul și condițiile de desfășurare a activității.

Pentru respectarea cerințelor contractului și a termenilor de referință și pentru ducerea lui la îndeplinire, în alte condiții, desfășurarea activității de traduceri în București ar fi presupus închirierea unui spațiu atât pentru activitatea de traduceri cât și pentru acomodare/cazare fapt ce ar fi generat cheltuieli mult mai mari pe durata unui an de activitate.

De asemenea consideră că, chiar dacă se poate interpreta că el este utilizat parțial în scop personal principiul proporției acceptat de către autorități trebuie extins asupra tuturor tranzacțiilor aferente imobilului, respectiv la momentul înregistrării imobilului în contabilitate, atât din punct de vedere al TVA cât și al impozitului pe venit.

Legat de procentul acceptat reiterează opinia că, nivelul de 50% a fost stabilit în mod arbitrar. În mod faptic întreaga suprafață a parterului precum și anumite spații tehnice, de acces, garaj, etc., sunt folosite pentru activitatea de traducere și adaptate

acestui scop, procentul de 54,9% fiind unul adecvat calculat pe baza suprafețelor prevăzute în schitele tehnice ale imobilului.

În concluzie contestatara consideră că, organul fiscal a interpretat greșit prevederile legale, neanalizând în mod corect situația de fapt și de drept și a stabilit în mod eronat în sarcina sa obligațiile fiscale constatate prin deciziile de impunere nr. x și nr. x din 20.01.2012.

În drept contestatara își întemeiază contestația pe dispozițiile Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, ale HG 44/2004 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a legii 571/2003 privind Codul fiscal și ale OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

II. Din Decizia de impunere nr. x/20.01.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală, în baza constatarilor Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. sub nr. x referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

2.1.1 Obligații fiscale suplimentare de plată

1. Taxa pe valoarea adăugată	x lei
2. Majorări de întârziere	x lei
3. Penalități de întârziere	x lei

2.1.2 Motivul de fapt

1.1

(...)

2. Neachitarea în termen în termen a obligațiilor stabilite suplimentar s-au calculat majorări și dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei.

2.2.3. Temeiul de drept

Legea 571/2003 art. 129 alin.(4), art. 166 alin.(1), lit. a), art. 145 alin.(1) lit.a), Legea 210/2005, OG 92/2003 art. 115, art.120.

Din Decizia de impunere nr. x privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată stabilite de inspectia fiscală, în baza constatarilor Raportului de inspectie fiscală înregistrat la A.I.F. sub nr. x referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

Anul verificat: 2009

Venitul net anual impozabil evidențiat în decizia de impunere anuală comunicată contribuabilului : - x lei;

Diferența de venit net anual stabilită suplimentar de organele de inspectie fiscală 314055x lei;

Venitul net anual impozabil recalculat de organele de inspectie fiscală: x lei;

Impozitul pe venitul net anual impozabil stabilit:

- prin decizia de impunere anuală 0 lei;
- de organele de inspectie fiscală x lei.

Diferența de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscală:

- în plus x lei
- în minus 0 lei
- valoare obligații accesorii x lei.

Motivul de fapt:

(...).

2. Neachitarea în termen în termen a obligatiilor stabilite suplimentar s-au calculat majorări si dobânzi de întârziere în sumă de x lei si penalități de întârziere în sumă de x lei.

Din Raportul de inspectie fiscala încheiat la data de 09.08.2010 si înregistrat la AIF Zalau sub nr. x din 20.01.2012 referitor la aspectele contestate se retin urmatoarele:

În temeiul OG nr. 92/2003/R si al Legii nr. 571/2003 la xs-a efectuat inspectia fiscala generala si a cuprins perioada 20.02.2009-31.03.2011.

Constatări privind taxa pe valoarea adăugată

Dna x – traducator autorizat a achiziționat de la SC x SRL un imobil, conform contractului de vanzare – cumparare, autentificat sub nr. x (anexat la raportul de inspectie fiscala), iar în baza facturii seria CG nr. x din x emisă de către SC xSRL (anexata la raportul de inspectie fiscala) a înregistrat TVA deductibilă în sumă de 55.508,88 lei.

Așa cum rezultă din Cartea de identitate, prezentată de către contribuabil, domiciliul acesteia este în orașul x, str. x, nr.x, vila x, județul Ilfov, adresă identică cu cea a imobilului achiziționat, încă din data de 29.05.2008.

În conformitate cu prevederile art. 129 alin (4) lit (a) este asimilată unei prestării de servicii cu plată utilizarea temporara a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau punerea în mod gratuit la dispoziția altei persoane, dacă taxa a fost dedusă integral.

Adresa de domiciliu al d-nei x este în imobilul achiziționat iar sediul social declarat al activității este în x, str. x, nr.x bl. x, ap.x Jud. Sălaj.

În cursul anilor 2010 și anul 2011 până la data efectuării inspecției fiscale contribuabilul nu a realizat venituri.

Față de cele prezentate mai sus, coroborate cu prevederile art. 126 alin (1) lit (a) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organul de inspectie fiscală constată faptul că imobilului din x str. x, nr. x, vila x, județul Ilfov, este utilizat în alte scopuri (locuință familială) decât desfășurarea activității economice și pe cale de consecință am stabilit un TVA suplimentar de plată în sumă de x lei.

Avand în vedere situatia imobilului, prezentata mai sus, nu este deductibilă nici TVA aferentă utilitatilor (energie electrica, termica, gaze naturale, etc.).

La data de 16.01.2012, contribuabilul transmite, prin fax, organului de inspectie fiscala, termenii de referinta la contractul nr. x, unde la clauza 1 litera d se specifica ca activitatea de traducere se va efectua integral în zona orasului Bucuresti, la imobilul indicat de x – traducator autorizat, si anume imobilul situat în str. x, x, cartier x, vila x x (Ilfov).

Ținând cont de cele mentionate mai sus, organele de inspectie fiscala considera ca TVA aferent facturilor de utilitati poate fi dedusă în proportie de 50% pentru perioada 01.04.2009 – 31.12.2009, perioada în care s-a desfasurat activitate conform contractului de prestari servicii.

Total TVA stabilit suplimentar de plata: x lei.

Situatia privind TVA nedeductibilă si diferentele dintre TVA declarat si TVA stabilit de inspectia fiscala se prezinta în Anexele nr. 1 si 2, parte integranta a Raportului de inspectie fiscala.

Temei de drept

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art. 129 , alin. (4) lit (a):

„(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;”

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 126, alin. (1), litera a:

„(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul [art. 128 - 130](#), constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;...”

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 145, alin. (2), litera a:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:a

a) operațiuni taxabile;”

1.3. Diferența de obligații fiscale calculate de inspectia fiscală: x lei.

Constatări privind impozitul pe venit:

Anul fiscal 2009:

Conform declarației privind veniturile realizate, depusă la organul fiscal, în anul fiscal 2009, contribuabilul realizează un venit brut de 325.027 lei, cheltuieli deductibile de 326.444 lei și o pierdere fiscală în suma de 1.417 lei.

În urma verificării evidentei contabile în partida simplă, respectiv Registrul jurnal de încasări și plăți, s-au constatat următoarele:

Dna x, prestator de servicii, încheie cu x SRL, beneficiar de servicii, Contractul de prestări servicii nr. IFI09-02 din data de 25.02.2009.

Obiectul contractului îl reprezintă servicii de traduceri a diverselor documente ale x din limbile engleză – română și din română în engleză iar suma integrală a contractului este de x euro (fără TVA).

La data de 04.09.2009 se încheie Actul adițional la Contractul de prestări servicii nr. x pentru suma de x lei (fără TVA).

Veniturile realizate în anul 2009 sunt în suma de x lei (x lei + x lei, venituri ce corespund cu cele din Declarația privind veniturile realizate depusă de către contribuabil la organul fiscal.

Contribuabilul înregistrează în evidența contabilă în partida simplă, la plăți, suma de x lei reprezentând c/v unui imobil situat în orașul x compus din teren intravilan în suprafața totală de x mp și construcție x cu o suprafață construită la sol de x mp, cumpărat de la Societatea Comercială x S.R.L. conform Contractului de vânzare-cumpărare, Încheierea de autentificare nr. x.

Conform Autorizației de construire nr. x eliberată de Primăria orașului xi și a Procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. x din x imobilul are destinația de locuință unifamilială - individuală.

Așa cum rezultă din Cartea de identitate, prezentată de către contribuabil, domiciliul acestuia este orașul xi, str. x, nr. x, vila x, județul Ilfov, adresă identică cu cea a imobilului achiziționat, încă din data de 29.05.2008.

Având în vedere faptul că x are domiciliul la adresa imobilului de mai sus, cheltuiela privind achiziționarea imobilului, în suma de x lei, nu este o cheltuielă deductibilă, nefiind justificată în scopul desfășurării activității. Din același motiv nici

cheltuielile cu taxele notariale, utilitățile și impozitul pe clădiri nu sunt cheltuieli deductibile.

Asa cum am aratat si la cap. III, la data de 16.01.2012, contribuabilul transmite, prin fax, organului de inspectie fiscala, termenii de referinta la contractul nr. x, unde la clauza 1 litera d se specifica ca activitatea de traducere se va efectua integral in zona orasului Bucuresti, la imobilul indicat de x – traducator autorizat, si anume imobilul situat in str. x, x, cartier x vila x, x (Ilfov).

Tinand cont de cele mentionate mai sus, organele de inspectie fiscala considera ca cheltuielile cu utilitatile pot fi deduse in proportie de 50% pentru perioada 01.04.2009 – 31.12.2009, perioada in care s-a desfasurat activitate conform contractului de prestari servicii.

Contribuabilul inregistreaza in evidenta contabila in partida simpla si urmatoarele cheltuieli nedeductibile:

- servicii notariale pentru imobilul cumparat: x lei;
- eliberare numerar si restituire sume proprii: x lei;
- T.V.A.: x lei;
- Impozit pe cladiri: 207 lei (50% din totalul de 415 lei);
- Utilitati (energie electrica si termica, salubritate, etc.): x lei (50% din totalul de x lei).

Total cheltuieli nedeductibile inregistrate in evidenta contabila in partida simpla, respectiv Registrul jurnal de incasari si plati sunt de x lei.

Cheltuielile nedeductibile pe total si feluri de cheltuieli aferente anului fiscal 2009 se regasesc in Anexele nr. 1 si 5, parte integranta a Raportului de inspectie fiscala.

Tinand cont de cele prezentate mai sus, situatia veniturilor si cheltuielilor se prezinta astfel:

Venit brut: x lei.

Cheltuieli deductibile: x lei (x lei)

Venit net: x lei

Temeiul de drept pentru incadrarea faptelor constatate:

- Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, art. 48, alin. (1), (4), (7)

„(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.”

„ (4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;...”

„(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;...”

Diferenta de venit stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala: x lei.

Diferenta de impozit pe venit datorat pentru veniturile proprii, stabilita suplimentar de inspectia fiscala:

x CNP: x

- venitul net anual impozabil evidentiat in decizia de impunere anuala comunicat contribuabilului: - x lei;

- diferenta de venit net anual stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala: x lei;
- venitul net anual impozabil recalculat de organele de inspectie fiscala: x lei;
- impozitul pe venitul net anual impozabil stabilit prin decizia de impunere anuala: 0 lei;
- impozitul pe venitul net anual impozabil stabilit de organele de inspectie fiscala: x lei;
- diferenta de impozit pe venitul anual stabilita in plus: x lei.

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe venit s-au calculat majorări si dobanzi de întârziere în sumă de x lei în baza OG nr. 92/2003 si Legii nr. 210/2005.

Deasemenea, pentru impozitul pe venit stabilit suplimentar, s-au calculat penalitati de intarziere in suma de x lei, in baza O.G. nr. 39/2010.

Modul de calcul al acestora se regaseste in anexa nr. 6 a Raportului de inspectie fiscala.

Majorarile, dobanzile si penalitatile de intarziere au fost calculate pana la data de 20.01.2012.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, avand în vedere constatarile organelor de control fiscal, sustinerile contestatarei precum si prevederile legale în materie au rezultat urmatoarele:

In fapt in temeiul OG nr. 92/2003/R, Legea nr. 571/2003 si HG nr. 44/2004 la persoana fizică autorizată x s-a efectuat inspectia fiscala generala si a cuprins perioada 01.04.2009-31.03.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată si perioada 20.02.2009-31.12.2010 pentru impozitul pe venit.

Inspectia fiscala a avut ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabil, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

Urmare inspectiei fiscale s-au stabilit obligatii suplimentare de plată în sarcina contribuabilei x –traducător autorizat emitându-se în acest sens Deciziile de impunere nr. x si nr. x din 20.01.2012.

Reprezentantul legal al persoanei fizice autorizate doamna x formuleaza contestatie împotriva obligatiilor fiscale stabilite suplimentar prin deciziile de impunere nr. x si nr. x din 20.01.2012 emise în baza Raportului de inspectie fiscala din data 20.01.2012 înregistrat la AIF sub nr. x din data de 20.01.2012 solicitând anularea acestora având în vedere faptul că atât actele administrative fiscale cât si raportul de inspectie fiscală care le însoteste sunt afectate de nulitate deoarece la data începerii controlului sediul fiscal al contribuabilului nu apărea înregistrat ca atare în jurisdicia fiscală a DGFP Sălaj.

Referitor la această cerere se retin următoarele:

Potrivit prevederilor art. 103 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările si compeletările ulterioare, referitoare la locul desfășurării inspectiei fiscale “ **(1) Inspectia fiscală se desfășoară, de regulă, în spațiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum și logistica necesară desfășurării inspectiei fiscale.**

(2) Dacă nu există un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfășura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

(...).”

Din raportul de inspectie fiscala s-a retinut faptul că, inspectia fiscala s-a desfasurat la sediul contribuabilului din municipiul Zalau, x, nr. x bl. x ap. x, jud. Salaj, in prezenta d-nei x, imputernicit al contribuabilului, precum si la sediul organului de inspectie fiscala din Zalau, x, nr. x, Jud. Salaj.

Având în vedere prevederile legale enuntate si considerentele retinute se va respinge ca neîntemeiată si nemotivată contestatia formulată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Din raportul de inspectie fiscala s-a retinut faptul că, persoana fizică autorizată x traducator autorizat a achiziționat de la SC x SRL un imobil, conform contractului de vanzare – cumparare, autentificat sub nr. x2009 (anexat la raportul de inspectie fiscala), iar in baza facturii seria CG nr. x din 16.04.2009 emisă de către SC x SRL (anexata la raportul de inspectie fiscala) a înregistrat TVA deductibilă în sumă de x lei.

S-a retinut deasemenea faptul că, adresa de domiciliu a d-nei x este în imobilul achiziționat iar sediul social declarat al activității este în Zalău, str. x, nr.x, bl. x, ap.x, Jud. Sălaj.

Față de cele prezentate mai sus, coroborate cu prevederile art. 126 alin (1) lit (a) din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organul de inspectie fiscala a constatat faptul că, imobilul din orasul xi, str. x, nr. x, vila x județul Ilfov, este utilizat în alte scopuri (locuință familială) decât cele privind desfășurarea activității economice și pe cale de consecință a stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentara de plată în sumă de x lei.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor de utilități organul de inspectie fiscala a concluzionat că aceasta poate fi dedusă in proportie de 50% pentru perioada 01.04.2009 – 31.12.2009.

Total TVA stabilit suplimentar de plata: x lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată contestatara arată următoarele:

In anul 2009 în calitate de PFA x –traducător autorizat a achiziționat un imobil, conform contractului de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. x. In baza facturii seria CG nr. x din 16.04.2009 emisă de către vânzător a înregistrat TVA deductibilă în sumă de x lei.

In Cadrul Termenilor de Referință la contractul nr. IFI 09-02/25.02.2009 cu beneficiarul x SL x-Filiala România SRL, societate având sediul în Bucuresti, la clauza 1 lit.d în mod expres se specifică faptul că ativitatea de traducere se va efectua integral în zona orasului Bucuresti, la imobilul indicat de x-traducător autorizat si anume în imobilul situat în strada x nr. x, cart. x, Voluntari judetul Ilfov.

Organele fiscale au interpretat această sumă ca fiind nedeductibilă argumentând că la aceeasi adresă figurează si domiciliul personal înscris în cartea de identitate. Mai mult au considerat că nu este deductibilă nici TVA aferentă utilităților. Ulterior analizând clauzele contractului cu beneficiarul autoritățile au ajustat suma calculată acceptând deducerea unui procent de 50%, în ceea ce priveste utilitățile.

La această sumă stabilită suplimentar s-au calculat majorări si dobânzi de întârziere în sumă de xlei si penalități de întârziere în sumă de x lei până la data de 20.01.2012.

In ceea ce priveste constatările organului de inspectie fiscala contestatara arată că indiferent unde se află sediul declarat al unei persoane, atâta timp cât achizitia imobilului a fost realizată în scopul obtinerii de venituri consideră că el reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece a fost făcută în scopul obtinerii de venituri.

De asemenea consideră că, chiar dacă se poate interpreta că el este utilizat parțial în scop personal principiul proporției acceptat de către autorități trebuie extins asupra tuturor tranzacțiilor aferente imobilului, respectiv la momentul înregistrării imobilului în contabilitate, atât din punct de vedere al TVA cât și al impozitului pe venit.

Legat de procentul acceptat consideră că nivelul de 50% a fost stabilit în mod arbitrar. În mod factual întreaga suprafață a parterului precum și anumite spații tehnice, de acces, garaj, etc., sunt folosite pentru activitatea de traducere și adaptate acestui scop, procentul de 54,9% fiind unul adecvat calculat pe baza suprafețelor prevăzute în schitele tehnice ale imobilului.

În drept potrivit prevederilor art. 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Asa cum s-a reținut din raportul de inspecție fiscală persoana fizică autorizată a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unui imobil referitor la care organul de inspecție fiscală a constatat faptul că este utilizat în alte scopuri (locuință familială) decât cele privind desfășurarea activității economice și pe cale de consecință a stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de x.

În susținerea contestației contribuabilă arată că indiferent unde se află sediul declarat al unei persoane, atâta timp cât achiziția imobilului a fost realizată în scopul obținerii de venituri consideră că el reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece a fost făcută în scopul obținerii de venituri.

Prin documentele aduse în susținerea contestației contribuabilă nu face dovada faptului că, imobilul achiziționat are destinația realizării de operațiuni care dau dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aspect susținut de faptul că aceasta nu a declarat acest imobil ca loc de desfășurare al activității, respectiv ca punct de lucru conform Legii 31/1990 privind societățile comerciale republicată și al Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, ambele cu modificările și completările ulterioare.

Faptul că, în anul 2009 contestatara a realizat venituri din activitatea de traduceri conform contractului încheiat cu x SL x FILIALA ROMANIA nu demonstrează faptul că aceasta activitate s-a desfășurat la adresa din xi, str. x, nr. x, vila x județul Ilfov, deoarece acest spațiu nu îndeplinea cerințele legale legate de autorizare în vederea desfășurării activității.

De asemenea conform prevederilor art. 72 al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare contribuabilă avea obligația înregistrării fiscale, de la data începerii activității sau de la data obținerii primului venit, a spațiilor autorizate pentru desfășurarea activității.

Având în vedere că PFA x –traducător autorizat nu a făcut dovada faptului că, imobilul achiziționat conform contractului de vânzare-cumpărare, autentificat sub nr. x poate fi folosit în scopul realizării de operațiuni impozabile care să permită exercitarea dreptului de deducere a sumei de x lei reprezentând TVA în mod legal organul de inspecție a constatat că acesta nu a fost achiziționat pentru desfășurarea activității,

motiv pentru care se va respinge contestatia formulată ca fiind neîntemeiată și nesustinită cu documente.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă utilităților potrivit prevederilor art. 206 al OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare contestatia va cuprinde motivele de drept și de fapt precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Având în vedere cele de mai sus faptul că, contestatara nu precizează suma contestată, nu motivează în fapt și în drept contestatia formulată se va respinge ca neîntemeiată contestatia pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește majorările de întârziere potrivit prevederilor art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală **“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”** și potrivit art.120 al aceluiași act normativ **“ (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”**

Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată calculate conform prevederilor legale și contestate de către PFA x –traducător autorizat se reține ca stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât prin punctul anterior ale deciziei s-a respins contestatia referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei urmează să se respingă și contestatia referitoare la majorările de întârziere corespunzătoare acestora în sumă de x lei, calculate până la data de 20.01.2012..

De asemenea potrivit prevederilor art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare se datorează penalități de întârziere astfel **“ Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.**

(...)”

(Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.)

Având în vedere prevederile legale enunțate se va respinge ca neîntemeiată contestatia formulată împotriva penalităților de întârziere în sumă de x lei.

Referitor la impozitul pe venit

În ceea ce privește impozitul pe venit contestatara precizează următoarele:

Achiziția imobilului a fost înregistrată în evidența contabilă în partidă simplă la plăți în sumă de x lei conform contractului de vânzare-cumpărare cu încheierea de autentificare nr. x.2009.

Organele fiscale au interpretat această sumă ca fiind nedeductibilă din punct de vedere al impozitului pe venit argumentând că la aceeași adresă în orașul x județul Ilfov strada x nr. x, cart. x vila x figurează și domiciliul persoanei înscris în cartea de identitate.

De asemenea au fost recalculated și alte cheltuieli aferente acestei tranzacții ca fiind nedeductibile, respectiv servicii notariale, impozit local, tva precum și costurile cu utilitățile. Ulterior analizând clauzele contractului cu beneficiarul, autoritățile au ajustat suma calculată, acceptând deducerea unui procent de 50% însă numai în ceea ce privește utilitățile.

Referitor la constatările organului de inspectie fiscală contestatara arată că indiferent unde se află sediul declarat al unei persoane, atâta timp cât achiziția imobilului a fost realizată în scopul obținerii de venituri consideră că el reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece a fost făcută în scopul obținerii de venituri.

În documentul numit "Termeni de referință" emis la data de 27.02.2009, prin adresa x nr. x document parte integrantă a contractului de prestări servicii între x PFA și x se specifică în mod foarte clar modul în care se va derula activitatea de traduceri, locul și condițiile de desfășurare a activității.

Pentru respectarea cerințelor contractului și a termenilor de referință și pentru ducerea lui la îndeplinire, în alte condiții, desfășurarea activității de traduceri în București ar fi presupus închirierea unui spațiu atât pentru activitatea de traduceri cât și pentru acomodare/cazare fapt ce ar fi generat cheltuieli mult mai mari pe durata unui an de activitate.

De asemenea consideră că, chiar dacă se poate interpreta că el este utilizat parțial în scop personal principiul proporției acceptat de către autorități trebuie extins asupra tuturor tranzacțiilor aferente imobilului, respectiv la momentul înregistrării imobilului în contabilitate, atât din punct de vedere al TVA cât și al impozitului pe venit.

Legat de procentul acceptat reiterează opinia că, nivelul de 50% a fost stabilit în mod arbitrar. În mod factual întreaga suprafață a parterului precum și anumite spații tehnice, de acces, garaj, etc., sunt folosite pentru activitatea de traducere și adaptate acestui scop, procentul de 54,9% fiind unul adecvat calculat pe baza suprafețelor prevăzute în schițele tehnice ale imobilului.

În drept 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede :

"Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50."

(...)

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

(...)".

Asa cum s-a arătat la capitolul referitor la taxa pe valoarea adăugată, în vederea desfășurării activității, contribuabilul avea obligația de a declara acest imobil ca loc de desfășurare al activității, respectiv ca punct de lucru conform Legii 31/1990 și al Legii nr. 359/2004, ambele cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea conform prevederilor art. 72 al Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare contribuabilul avea obligația înregistrării fiscale, de la data începerii activității sau de la data obținerii primului venit, a spațiilor autorizate pentru desfășurarea activității.

Având în vedere că dna x nu a făcut dovada faptului că, imobilul achiziționat conform contractului de vânzare – cumpărare, autentificat sub nr. x poate fi folosit în scopul realizării de operațiuni impozabile care să permită exercitarea dreptului de deducere al sumei de x lei reprezentând valoarea de achiziție a imobilului în mod legal organul de inspectie nu a admis la deducere această sumă, motiv pentru care se va respinge contestația formulată ca fiind neîntemeiată și nesustenută cu documente.

În ceea ce privește cheltuielile cu utilitățile respectiv alte cheltuieli potrivit prevederilor art. 206 al OG 92/2003 contestația va cuprinde motivele de drept și de fapt precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Având în vedere prevederile legale enunțate și faptul că, contestația nu precizează suma contestată, nu motivează în fapt și în drept contestația formulată se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

În concluzie în baza prevederile legale incidente cauzei, considerentele arătate precum și faptul că, argumentele prezentate de către contestatară nu sunt de natură să combată constatările organului fiscal urmează să se respingă contestația formulată împotriva cheltuielilor nedeductibile stralbite, respectiv împotriva impozitului pe profit stabilit suplimentar de către organul de control în sumă totală de x lei cu respectarea prevederilor legale referitoare la calcularea impozitului pe venit, pentru aceeași perioadă.

În ceea ce privește majorările de întârziere potrivit prevederilor art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală **“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”** și potrivit art.120 al aceluiași act normativ **“ (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”**

Referitor la majorările de întârziere aferente impozitului pe venit calculate conform prevederilor legale și contestate de către d-na x –traducător autorizat se reține că, stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât prin punctul anterior ale deciziei s-a respins contestația referitoare la impozitul pe venit în sumă totală de x lei urmează să se respingă și contestația referitoare la majorările de întârziere corespunzătoare acestuia în sumă de 1x lei, calculate până la data de 20.01.2012.

De asemenea potrivit prevederilor art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare se datorează penalități de întârziere astfel **“ Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.**

(...)”

(Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.)

Având în vedere prevederile legale enunțate se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva penalităților de întârziere în sumă de 7503 lei calculate până la data de 20.01.2012.

În ceea ce privește susținerea contestației potrivit căreia **„În Cadrul Termenilor de Referință la contractul nr. x cu beneficiarul x SL x-Filia Româna SRL, societate având sediul în București, la clauza 1 lit.d în mod expres se specifică faptul că activitatea de traducere se va efectua integral în zona orașului București, la imobilul indicat de x-traducător autorizat și anume în imobilul situat în strada x nr. x, cart. x xvila x, x (Ilfov)”** nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece așa cum s-a arătat imobilul în cauză nu a fost declarat și autorizat ca punct de lucru.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei în temeiul prevederilor actelor normative invocate si ale Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare se

D E C I D E:

1. Se respinge contestatia formulata de catre P.F. xîmpotriva Deciziilor de impunere nr. x si nr. x din 20.01.2012, pentru suma totala de 168789 lei reprezentând:
 - x lei taxa pe valoarea adăugată;
 - x lei impozit pe venit;
 - x lei majorari de întârziere.
 - x lei majorari de întârziere.
2. Prezenta decizie poate fi contestata potrivit legii la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

4 ex